

Galax.

Organ för M.I.S.

J A N U A R I

1 9 6 3

TELLUS ändrar namn till GALAX

Varför denna ändring av namnet på vår lilla klubbtidning??? Jo, ser ni kära läsare, det har kommit tidningssektionen till känna att det redan sedan länge finns en tidning i Sverige med namnet TELLUS. Det är Svenska Geologiska Sällskapet's tidskrift som i många år hetat så.

En av deras medlemmar har sett vår "TELLUS" och gjort påstötning om saken. Då vi inte haft en aning om denna tidnings existens, valde vi av naturliga skäl Jordens Latinska namn på vårt blad.

Tidningssektionen samlade styrelsen och det blev beslutet att tidningen i fortsättningen skall heta "GALAX". Innehållet kommer att väljas efter de önskemål som medlemmarna under Septembermötet i fjol röstade på. Alltså ett blandat innehåll med aktuella vetenskapliga rön, vad som kommer in om de interplanetariska farkosterne, nya satelliter, bemannade rymdskepp försvunna kulturer, kosmologi och filosofi..

GALAX utkommer en gång i mån. liksom TELLUS gjorde tidigare.

Än en gång påminner vi om medlemmarnas skriftliga bidrag till bladet.

Tidningssektionen

Alve och Gert.

RAPPORT FRÅN EN KRIGARE

Undertecknad håller för tillfället på att avverka sin militärtjänstgöring. Detta sker vid Amerika Södra Skåningarna i Ystad i spanings-tjänst. En direkt följd av detta har blivit, att UFO- och M"IS"verksamheten för min del tyvärr har måst nedbringas ganska väsentligt. Men upptäcker snart, att man inte hinner med så mycket på den korta ~~kin~~ fritidman här. En annan M"IS:ere delar mitt öde, nämligen Jan

Bengtsson. Han ligger i Ystad, han också, men på signeltjänst.

En kväll för en tid sedan kom emellertid diskussionen på "luckan" in på just detta ämne. Det började med att vi kom att prata om ljusets hastighet och därmed sammanhängande fenomen, och kom in lite på universum, då jag plötsligt utslungade frågan: "Vad ensar ni om flygande tefat.? Under en sekund hajade alla till och liksom samlade sig åsikter.

Sedan kom diskussionen igång, och man kan inte klaga varken på dess intensitet eller längd, (nära två timmar). Alla hade åsikter, tämligen bestämda sådana, och det är glädjande att notera, att jag ingalunda stod ensam att förfäktat det troliga i att det finns liv på andra planeter och att UFO:s är en realitet. Frågan: "Varför skulle jorden vara det enda stället där det existerar liv?" tycks ha trängt ganska långt in i medvetandet på ganska många.

Att intelligenta varelser någonannan stans i universum skulle kunna förflytta sig till Jordens närhet, alltså vad vi kallar UFO:fenomen blir en tämligen logisk följd, men längre ville ingen gå. Inför liv på Venus eller Mars och inför tefatslandningar och kontakter mellan rymdmänniskor och Jordmänniskor var samtliga ganska så skeptiska.

Domstensfallet togs också upp till diskussion. Några hade inte hört tålas om det, men blev intresserade, när jag framlade en del fakta om händelsen.

Det var mycket intressant att få framlägga mina åsikter och diskutera med de mycket skärpsinniga deltagarna i samtalet. Det var också glädjande att höra, hur stort intresset är för den här saken och hur många, som faktiskt är positivt inställda. Dessutom blev det ju tillfälle att göra lite reklam för M"ITS", som faktiskt rönt överraskande stort intresse...

Rune S. Persson

Ur S D S av den 28/12-62, saxar vi:

De data som Venusraketen Mariner II meddelade åt sina uppdragsgivare på Jorden, när den i mitten av december passerade Venus, har givit stöd för uppfattningen att det kan finnas någon form av liv på Venus, omtalar professor Paul J. Coleman från Californiauniversitetet.

Det verkar också som om Venus inte skulle vara fullt så het som man trott och det är tåkbart att planeten inte är helt otillgänglig för mänskliga rymdfarare.

Desse prelliminära slutsatser avslöjades på onsdagskvällen för det amerikanska sällskapet för vetenskapens främjande, som då höll sitt årsmöte i Philadelfia.

Mariner-raketens känsliga instrument för mätning av magnetism reagerade inte under passagen. Det upptäckte med andra ord ingenstans några magnetiska fält med högre intensitet än de interplanetariska magnetfält som det registrerades under sin tre månader långa resa genom rymden. Om det finns några magnetfält på Venus är det möjligt att de är för svaga för att sända en elektronisk signal som kunde nå spårningsstationen i Pasadena, Kalifornien. Om Venus inte har något magnetfält eller ett mycket svagt sådant, bombarderas planeten direkt av de kosmiska strålarna och andra strålar. Därav uppstår ett tjockt lager av joner i planetens atmosfär. I så fall kan det vara dessa partiklar och inte den verkliga yttemperaturen, som före Mariner-raketens upptäcktsfärd, kom vetenskapsmännen att antaga, att temperaturen på Venus kunde överstiga 300 grader Celsius.

Man antar numera att det är Jordens magnetiska fält som infångar en stor del av den kosmiska strålningen i de omtalade van Allen-bältena. Om Venus inte har något magnetfält bombarderas denna planet direkt från solen och andra strålningskällor.

Av Mariner-raketens observationer framgår även att Venus vrider sig mycket långsammare

kring sin egen axel än Jorden. Amerikanska vetenskapsmän har tidigare gissat att Venus-dygnet motsvarar 225 - 227 jorddygn. Ryska forskare har kommit fram till att Venus-dygnet är tio jorddygn långt.

Professor Coleman påpekar att planeter eller satelliter med svaga magnetfält - t. ex. Månen - har lång rotationstid.

Analysen av de data som Marinerreketen sände under sin färd förbi Venus, är långt ifrån färdig. Den första officiella, detaljerade rapporten om Mariners Venus-passage, kommer att offentliggöras på en presskonferens i Washington i nästa månad. Dagen är ännu inte bestämd. Det torde emellertid taga flera månader innan vetenskapsmännen kramat ur sista droppen ur den skörd av data som Mariner sände....

- - - - -

R O S T F R I T T J Ä R N

anno Dazumal..

- - - - -

Mexikaner och indier påstås redan 2000 år före Kr. ha framställt rostfritt järn. Hemligheten har gått förlorad, och man var länge mest böjd för att betrakta det antika rostfria järnet som ett teknologiskt under". Men faktum är, att på tempelgården i Delhi står alltjämt en icke - rostande järnpelare, "KUTUB" pelaren, som är 4000 år gammal. Den är 18 meter lång och är nertill 41 centimeter bred och upptill 30 cm. Endast 6,6 meter sticker upp ovan jordytan. Den stöts på sidorna av stänger fästas vid klippblock, som i sin tur är nedgrävda i marken. Vikten uppgår till ca 1700 kg.

Under hela sin långa tillvaro har KUTUB-pelaren utsatts för alla slags atmosfäriska inflytanden utan att visa några tecken till förändring, vare sig förvittring eller rost.

Den måste sannerligen betraktas som ett metallurgiskt under, om man tar hänsyn till att det inte fanns några mekaniskt drivna hammare på den tiden och pelaren till och med består av flera sammanpressade järnstycken. Ända fram till världsutställningen i Paris 1855, gällde den för att vara det största järnblocket i världen

- - - - -

K O S M I S K - J O R D I S K

P E R I O D I C I T E T

- - - - -

De evigt återkommande kosmiska rytmerna, år och årstider, månader och dagar, påverkar vårt handlande i långt högre grad än vi tror. Solsystemets inverkan på jordiska händelseförlopp är påvixad. Höjdpunkten i solens aktivitet nås i långsamt stigande och fallande rytm ungefär vart elfte år. Det sista solfläcksminimum inträffade år 1956.

Denne periodicitet här kunnat följas tre och ett halvt årtusende bakåt i tiden med hjälp av årsringarna på kaliforniska jätteträd. Det behövs inte många ord för att klargöra, att detta kosmiska inflytande gör sig gällande inte bara på växterna, utan också på människan, på hennes tankar, känslor och handlingar

Vi är oavslåeligt utsatta för inflytandet från den kosmisk - jordiska strålningen, och de själsliga reaktionerna hos de stora massorna, de sociale omvälvningarna och revolutionerna tycks på ett förbluffande sätt överensstämma med denne kosmiska periodicitet..

Gert Carlsson

M. S. I. S. framför härmed sitt varma tack till Herr R. L. Lind, Bromma 12, för ett välbehövligt tillskott i sällskapetets kassa. Vi i Melmö önskar ett fortsätt gott studieår 1963. T A C K.

KARTLADES JORDEN FRÅN LUFTEN 3000 ÅR FÖRE KRISTUS

Uråldriga kartor som dragits fram i ljuset efter andra världskriget, och som nyligen publicerats i det amerikanska magasinet "Fantastic Universe", av den kände zoologen Iven T. Sanderson, antyder att Jorden var noggrant kartlagd för omkring 5000 år sedan, möjligen från luften. Om kartorna är autentiska främgar det att en okänd pre - grekisk kultur hade en högt utvecklad vetenskap och färdades kors och tvärs ÖVER jordytan.

Åtskilliga N I C A P - medlemmar har frågat om en möjlig anknytning till UFO:s. Även om sådana antaganden är rent spekulativa, så säger en kartexpert att kartläggningen tycks ha utförts från luften.

Arlington H. Mallery, en auktoritet på gamla kartor som fick de s. k. "P E R I - R E I S" kartorna att uppmärksammas av U. S. Hydrographic Office, förklarade att de endast kunde ha utförts av ett team skickliga vetenskapsmän väl förtrogna med astronomi såväl som med topografisk kartritning. I en diskussion vid Georgetown University Forum, som även sändes över WGBF radio, sade Mallery: "Måhända kände de till flygmaskinen. Vi känner i varje fall inte till hur de kunnat göra kartorna så noggranna utan flygplanhjälp." (Avskrift av radioföredraget kan erhållas genom att indända 10 cent till Library of Congress, Photo - Duplication Division, Washington 25, D. C.)..

Mallerys upptäckt har bekräftats av M. J. Walters, tidigare kartritare vid Hydrographic Office pastor Daniel Linehan, S. J. seismolog vid Boston College och ledamot av I.G.Y:s vetenskapliga sektion. Pastor Linehan, som har deltagit i seismiska forskningar i Antarktis sade att ekolodningar än så länge hade bekräftat, att kartorna var förvånansvärt exakta.

Kartorna, som är gjorda på okänt sätt, förbryllade i början kartograferna. Kartorna visar södra Atlantens kustlinjer i häpnadsväckande detalj. Dessutom anför Mr Mallery att de inte endast upptager delar av den Antarktiska kustlinjen, som nu ligger begrevid under isen, utan även alla bergskedjorna i norra Kanada och Alaska inberäknat en del som inte ens Army Map Service har med. (Motsvarande våra generalstabskartor).

Piri - Reis kartorna sägas vara de äldsta autentiska uppteckningarna som gjorts av människor. Emellertid kommer deras fulla betydelse troligen inte att bli känt förrän flera arkeologiska bevis erhållits.

UFO Investigator, Dec. 1958.

- - - - -

ABNORMITETER I NATUREN

av Harry Lord.

Isblock faller från skyn
Mystisk explosion
Gult regn
Vindrutor splittrade
Mystiskt surrande
Märklig cylinder exploderade

Dessa och liknande rubriker ses ofta bland de små nyhetsnotiserna i dagspressen. Vanligen skrives de in nederst på midsidorna men de som har ett vakande öga finner, att många av de saker som står omtalade i dagspressen trotsar all förklaring och ställer alla våra förutfattade meningar på huvudet. Den sista raden fastslår i regel: "Mysteriet förblir ouppklarat", eller "Vi vet helt enkelt inte vad som orsakade det".

Ibland kommer det en förklaring några dagar senare i stil med: "Det föll från ett flygplan", eller "Det var ett jetplan som gick genom ljudvallen". Dock skrives det vanligen inget ytter-

ligare om händelsen, och man hoppas att inga fler förfrågningar ställas.

T. ex. den 17-4-59 föll ett föremål, som sades vara en 35 cm. lång metallcylinder, genom taket på ett sjukhus i Moorhaven, South Devon. En tidningsartikel fästeslog: "Man tror ett föremålet har varit en slags kopplingshylsa, som användes vid bogsering av flygplan". Inga ytterligare upplysningar framkom i nyhetsrapporterna. Nu vill jag inte påstå ett deras förklaring skulle vara osann: den är fullt trolig och acceptabel, men skulle det inte vara lätt att bevisa om det var en koppling, genom ett helt enkelt visa upp den för en flygtekniker??

Detta slag av "förklaringar" är inte tillfredsställande. De få oss att undra om inte någonting hemlighålles för oss och i så fall varför? Vare sig detta speciella föremål blev identifierat eller ej, så ändrar det icke det faktum att många liknande föremål mystiskt har ramlat ner från skyarna, och att en del av dem harexploderat i luften. Den som för statistiki över nerfallande "himlafenomen", kan verifiera detta.

Andra exempel på otillfredsställande förklaringar är dessa som går ut på att isblock faller från flygplan, och att de mystiska explosionerna i luften orsakas av jetplan som genomtränger ljudvallen. Vi behöver bara bara bläddra i Charles Forts överväldigande uppteckningar för att genast se, att "is" regelbundet har fallit från skyarna och att mystiska explosioner i luften har inträffat sedan 1700 - talet och ännu tidigare, långt innan jetplanen fanns och även före bröderna Wright.

Ännu märkligare är, att uttalanden av personer som har funnit dessa "isklumper" angiver ett materialet inte alls är is. Mr Butcher, T. ex. som fann ett "isblock" på sin trädgårdsgång i Stebbing, DunMow, Essex den 27-11-50 sade: "Jag hörde ingen flygmaskin passera över min trädgård vare sig på natten eller under

dagen. På gången plockade jag upp ett föremål som vägde omkring 5 hg. Det var inget föremål som jag kände igen och det var varken is eller glas. Det var likväl svagt genomskinligt men inte av kristallinsk struktur. Jag lade några bitar av det i mitt kylskåp och en del lät jag ligga kvar på gården. Flera timmar senare fann jag att bitarna som låg strödda på gången inte hade smält utan låg kvar som när jag först såg dem". Då anlände en polistjänsteman som beslagtogs materialet och förbjöd, på luftdepartementets order, all fotografiering av ämnet. I detta fallet fastslog en talesman för flygministeriet: "Isblock av nämnda beskrivning har inte fallit från något R A F plan".

Det finns många andra saker som inträffar varje dag i denna underliga värld vilka, enligt min åsikt, borde studeras i relation till varandra. Man borde forska i närbesläktade fenomen, vilka kanske kan nysta upp de fenomen som Charles Fort beskrivit. Jag tror att Fort hade en gemensam nämnare i tankarna då han påpekade att de flesta fallen av neddimpande föremål, som t. ex. frö, is, stenar, fisk och slagg, inträffade under abnorma väderleksförhållanden - stormar, värmeböljor, virvelvinder och tornados. Han menade förmodligen, att många av våra våldsamma stormar och vänligen snabba tornados är onaturliga eller skapade på artificiell väg av någon okänd makt utanför, och att vi bedrager oss själva om vi tror annorlunda.

Regnvatten är naturligtvis klart. Varför läser vi då ofta om färgat regn? Gult regn föll i Bulgarien i mars detta året. Gult regn föll också i Huddersfield under april månad 1961. Rött, blått och purpur. Det regnar i alla färger. Vad eller vem är regnmakarna? Kan det finnas något samband mellan dessa regn och de omtalade explosionerna i luften? Minns att uppgifter om kolorerat regn och "himlabävningar" finns uppteo nede långt innan tiden för våra flygplan och satelliter.

Egendomliga explosioner inträffar stundom inne i byggnader. I dec. 53 inträffade en ganska märklig explosion i ett hus vid East Grinstead. Den inträffade omedelbart över ett matsalsbord och hördes mycket kraftigt. Då den inträffade var över plockades sammanlagt c:a 2 hg. glesskärvor upp från mattorna och smörskålen. Det underliga var emellertid, att inte en enda av glasverorna i rummet var sönderslagna. Varken fönster, flaskor, dricksglas eller fat. Fönsterna var stängda och draperierna fördragna. Man fann inga hål i fönsterrutorna. Glasbitarna ellervad det nu var, tycktes ha materialiserats ur tomma intet. Det fanns inget gasläckage eller någon koleld i rummet. Vad eller vem orsakade fenomenet? Är det möjligt att förklara sådana saker? Säkerligen inte med vår begränsade förståelse av vetenskapliga möjligheter, men en vag idé kan kanske skönjas om man jämför ett fenomen med andra. Ovan nämnda händelse tycks ha vissa likheter med de mystiska explosionerna i luften och de nedfällande "isblocken".

Sedan flygmaskinernas och satelliternas inträde i luftrummet, kan många av Forts fenomen bortförklaras av sådana som tycker att det är bäst för oss så, men mysterierna med försvunna skepp och flygmaskiner, mystiske eldar, hål i marken, egendomliga varelser o.s.v. kommer alltid att vara en utmaning för de som vill veta sanningen.

Den senaste förklaringen av fem experter är, att ett sällsamt monstrum, vägande 6 ton, som påträffats på Tasmanien, inte är något annat än ett stycke valspäck. Låt oss läsa den australiske vetenskapsmannen Mr B.C. Mollisons utlåtande efter en andra undersökning av klumpen: "Jag tror att vi har upptäckt någonting verkligt underligt - troligen något som aldrig tidigare skådats av människan. Värme gör inga intryck på den. Det finns inga spår av ryggradsstruktur och köttet påminner

mycket om herr." Hur kan experterna då ha avgjort att det var välkött? Skall vi tro att Mr. Mollison efter en andra undersökning kan ha misstagit välkött för herr, eller tror de "förklarande" att vi helt enkelt ska glömma det?

Charles Fort hade grunden till en ny vetenskap - studiet av fenomen vilka inte låter sig förklaras av vår nuvarande kunskap om materien och det universum vi lever i. Skall vi för den skull glömma bort dem? Om vi vill göra framsteg i vår förståelse av naturen, så ligger det i alles intresse att även ägna uppmärksamheten åt de saker som i vanliga fall passerar obemärktade.

Ur SPACE - REVIEW, Sept - Nov 62.

— — — — —

JORDEN HAR EN 5000 MIL LÅNG

SVANS ?

Påståendet att Jorden har en drygt 5000 mil lång kometliknande svans efter sig, låter åtminstone för lekmannen, som ett malplacerat aprilskämt. I själva verket är det just nu föremål för en allvarlig vetenskaplig dispyt i USA.

Upphovsmannen till denna teori är en lärare i astronomi vid Californiauniversitetet, dr. John C. Brandt, som i en vetenskaplig artikel framlagt skälen för sin tro på att en sådan "jordsvans" existerar. Enligt dr. Brandt består denna av en oerhörd mängd väteatomer, utspridda liksom en jättestor vattendroppe och lysande av reflekterat solljus.

Chefen för den amerikanska väderleksbyråns Wheeler Satellite Research Program, dr. S. F. Singer, förnekar möjligheten av en sådan svans med motiveringen, att en så stor mängd väteatomer inte lämnar jordatmosfären. Enligt dr. Singer är teorien baserad på en feltolkning av st-

mosfären.

Dr. Brandt vidgår emellertid sin uppfattning och har i en intervju för New York Herald Tribune förklarat:

// "Inte vet jag var väteatomerna kommer ifrån men de finns där. Dr. Singers kritik utgår från en modell av atmosfären, som lämnar mycket övrigt att önska. Den tar t. ex. ej i betraktande strålningseffekterna på atmosfären eller jordens rotation.

Det förefaller som om flera amerikanska vetenskapsmän delar dr. Brandts uppfattning och diskussionen torde inte vara slut än. "Det förefaller", säger tidningen, "som om en av forskarna måste ge sig av ut i rymden och se efter".

Ur S D S den 6-1-63..

— — — — —
MEDITATIONER ÖVER "SVANSEN".

Det är inte första gången som nämnda "svens" är uppe till diskussion i dagspressen. Nog förefaller det egendomligt för oss vanliga människor om vår så omhuldade planet skulle se ut som en vanlig komet utifån världsrymden. En komet består, såvitt våra vetenskapsmän har rätt, av en samling småpartiklar som har ett klotformigt "uvud" och en oftast mycket utdragen svans efter sig. Nog tycks vår planet vara ganska så stabil i sin konstruktion, åtminstone till att se på. Någon enstaka skakning i ytskiktet har ju förekommit, det vi kallar jordbävningar, men i övrigt är jordens inandöme av stabilt material. Visserligen är detta på djupet ännu flytande och i huvudsek bestående av järn och nickel, "NIFE"-kärnan.

När man iakttagert en kometsvans så lägger man märke till att denna alltid är fiktad från solen, d. v. s. när kometen rör sig mot solen så har den svansen i släptåg, men då den är på väg ut igen i sin givna bana då har den sin svans före "huvudet". Detta beror på att svan-

sens materie är så lätt att solens strålningstryck förmår hålla denna materie bakom själva kometen.

Däremot tycks inte så vara fallet med jordens "svans", då den lyser med reflekterat ljus. Om den hade tvingats bakom jorden av ljustrycket, så skulle den alltid befinna sig i jordskuggan och fyllständigt undandregit sig vår uppmärksamhet. Vad ~~ex~~ svansen består utav är nog inte lätt att avgöra utan fortsätta studier av densamma helst med spektroskopiska undersökningar.

Beträffande dr Singers påstående att väteatomerna ej lämnar jordens atmosfär, och av denna ~~anled~~ anledning förkastade en uppkommen teori, kan jag ej godtaga. Med vetskap om materiens enkla byggstenar nämligen just väteatomerna, så kan mycket väl svansens väte komma från den rymd som Jorden på sin årliga färd genomkorsar. Vätet kan helt enkelt följa med genom jordgravitationen.

Hela vårt universum är från början, åtminstone på det materiella planet, uppbyggt av väte, vilket genom en fortskridande "metamorfos" långsamt förvandlas till de grungämnena som vi idag känna till. Se på vår sol t. ex. Den omvandlar moljoner ton väte dagligen till helium. Från helium går processen till litium o. s. v. Jag kan ej fastna för teorien att vårt universum är ett vacuum, avbrutet här och var av en stjärna med tillhörande planetsystem. Nej, absolut inte kan jag tro något sådant. Isynnerhet nu sedan astronauterna observerat med egna ögon de av G. Adamski redan 1953 omtalade "eldflugorna". Jag antager att dessa "eldflugor" äro små sammangyttringar av interstellärt väte och genom solens elektromagnetiska influensverkan gjort synliga för våra astronauters ögon. Dessa "eldflugor" följde ju med de små rymdskeppen i vilka astronauterna voro insluta, i närheten var de synliga som lysande punkter. Måne detta kan bero på skeppens förmåga att hålla några atomsamlingar inom sitt eget ~~lilla~~ lilla gravitationsområde. Enligt Newtons lag attraherar kropparna varandra direkt proportionellt mot massornas storlek och omvänt proportionellt mot kvadraten på deras inbördes avstånd.

b Jag kan mycket väl tänka mig att dessa små skepp själva drog en liten svans efter sig. De väteatomer som dessa omgävos med kan där- emot mycket väl härstamma från jordens övre atmosfärlager, vilket till största delen be- står av väte. Astronauterna voro ej heller ute i den verkliga yttre rymden, utan de höllo sig i randområdet av atmosfären. Jorden, som måste besitta en ganska väsentlig attraktionsförmåga, kan mycket väl kosta på sig en dylik svans av väte, vilket vi nu har iakttagit av en hän- delse, troligtvis under utforskande av något helt annat. Det har förekommit förr inom veten- skapen att de funnit allt annat än de egent- ligen sökt efter. Någon har sagt att gaser inte kan äga magnetisk förmåga och av denna anledning byggt upp en hypotes om att vår sol skulle vara en kall kropp. Ljuset och värmet skulle bildas först i dess atmosfärsskikt ge- nom protonbombardemang från kärnen. Alltså, solen föreställes vara en jättestor atom med en oerhörd positiv kärnladdning och elektron- höljet av negativ art, skulle bli glödande av detta ideliga bombarderande av positiva joner.

Det är författaren Georg H. Williamsson, som i sin bok "Andra tungor - annat kött", på- står detta. Men, en gas, som vi f. n. känner den, kan för visso inte vara magnetisk, ute- sluter inte gravitationen inom gasen. Väte- svansen efter jorden attraheras tydligen av jorden, i annat fall skulle den inte följa med oss i vår bana runt solen. Om nu vätet, som är en gas, har joniserats av både jordens och so- lens inverkan, så är det ingenting som hindrar att gaser i detta tillstånd kan uppträda som om de voro "magnetiska".

Vi må dock räkna med att vår vetenskap inte är stort mer än 200 år gammal då det gäller den tekniska hjälputrustning, som nu står våra stör- re laboratorier till buds. Har vi kommit så långt att vi redan kan säga: just så förhåller det sig".

Jag tror att vi här endast snuddat vid trös- keln till en ny tidsålder av intensiv forskning.

När de stora anderna inom vetenskapen nått dithän att de även taga de andligt - materiella aspekterna med i sin forskning, så har ett stort steg tagits mot den sanna utredningen av materiens mysterier. Beaktar man den eteriska sidan av materien så öppnar sig oändade möjligheter för vidare utveckling inom all vetenskap. Jag må här nämna, det jag menar med andliga aspekter inom materien, inte har med religiösa saker att göra, utan hänsyftar på det mönster, som ligger till grund för all materias uppbyggnad. När våra vetenskapsmän kommer bättre överens inom detta speciella forskningsområde, så kommer otvivelaktigt andra lager att avslöja sig själva.

Då kommer nog också klorhet att uppnås om gasers magnetiska möjligheter trots nuvarande inställning till denna fråga. Många äro de "fasta" lager som människorna uppställt åt sig genom tiderna, men som efter hand måst överges på grund av nye rön. Nya lager har tillkommit för att i sinom tid också förkastas likt de gamla.

Minns ni när man resonerade såhär: Över 60 km-tim. kan människan inte tåla att färdas utan att krossas". såå sade man i järnvägens barndom. hur åker vi idag, 90 år efter desse hypotesers festställande? 20 gånger så fort och likväl håller den lille människan ihop för hastigheten. Tidevarv komma och tidevarv försvinna, men aldrig sinar den droppe som driver människans andliga varelse till högre kunskaper om sitt ursprung och därmed hela kosmos utveckling, inklusive "svanserna", som när allt kommer omkring kanske finnas hos samtliga planeter.

O, människa, utan att förlora vardagen, lär känna ditt eget väsens innersta natur genom djup meditation och Du skall givas sanningen om universum, ty detta finnes inom Dig själv..

Alve Holmqvist.